

Kız ve Uyuyan Kuğu

Ebru Mina TOMURCUK

Kız ve Uyuyan Kuğu

Ebru Mina TOMURCUK

Mira, fısıldayan bir ormanın kenarındaki küçük bir kulübede yaşıyordu. Her sabah yosunlu patıkada yürür, küçük bez çantası yanında hoplardı. Dalgalı siyah saçları her zaman iki alçak örgüyle toplanmıştı ve hardal sarısı elbisesi mavi örgü hırkasının altından görünürdü. Keşfetmeyi ve kuşları dinlemeyi çok severdi.

Sisli bir sabah Mira, minik gümüş tüylerden oluşan bir izi takip etti. Tüyler onu, büyük beyaz bir kuğunun yumuşak çimenlerin üzerinde yattığı gizli bir gölete götürdü. Kuğunun tüylerinde hafif bir gümüş parıltı vardı ve gözleri gümüş kirpiklerle kapalıydı. Alnında küçük altın bir hilal işareti parlıyordu. Boynuna minik bir çingiraklı gümüş bir kurdele bağlanmıştı.

Mira uyuyan kuğunun yanına diz çöktü. 'Canın mı yanıyor?' diye fısıldadı. Kuğu kıpırdamadı ama yumuşak parıltısı Mira'nın ellerini ısıttı. Kanadının yanında katlanmış bir yaprak fark etti. Üzerinde titrek bir yazıyla şu sözler yazıyordu: 'Beni ancak kayıp ninni uyandırabilir.' Mira'nın kehribar kahverengi gözleri kocaman açıldı. Yardım etmesi gerektiğini biliyordu.

Mira, Nine Fern'in kulübesine koştu. Yaşlı kadın ateşin yanında oturuyordu; gümüş saçları gevşek bir topuz yapılmış, yosun yeşili şalı omuzlarındaydı. 'Nineciğim,' dedi Mira, 'uyuyan bir kuğu buldum! Bir ninniye ihtiyacı var.' Nine Fern gülümsedi. 'Ah, o eski şarkı. İlk kıtaları hatırlıyorum ama gerisi kayıp.'

Nine Fern oymalı yaprak bastonunu aldı ve Mira'yı tozlu bir rafa götürdü. 'Ninninin birçok bölümü var,' dedi. 'Sabırlı olmalı ve onları tek tek toplamalısın.' Yumuşak, çatlak bir sesle ilk kıtayı söyledi: 'Uyu, tatlı kuğu, gümüş gölde, düşler gelir ve usulca uyandırır.' Mira dikkatle dinledi ve her kelimeyi tekrarladı.

Mira eve kadar ilk kıtayı tekrar tekrar çalıştı. Kuğuya söyledi ama kuğu sadece yavaşça nefes aldı. 'Şarkı tamamlanmadı,' dedi Mira. 'Daha fazlasına ihtiyacım var.' Çantasını karıştırdı ve minik mavi bir tüy buldu. Bu kuğudan değildi. Belki bir ipucuydu. Onu takip etmeye karar verdi.

Mavi tüy Mira'yı bir alıı kuşu ailesinin yaşadığı oyuk bir ağaca götürdü. 'Affedersiniz,' dedi kibarca, 'bir ninni biliyor musunuz?' Anne alıı kuşu cıvıldadı: 'Akşamüstü uykulu bir melodi söyleriz.' Şöyle söyledi: 'Yukarıda yıldızlar, ay parlak, gözlerini kapat ve iyi geceler de.' Mira kuşlara teşekkür etti ve sözleri aklına yazdı.

Mira o akşam iki kıtayı kuğuya söyledi. Gümüş kurdeledeki minik çingirak usulca çınladı ama kuğunun gözleri kapalı kaldı. 'Sabır,' diye fısıldadı Mira. Göletin karşısındaki sazlıklardan hafif bir parıltı geldiğini fark etti. Sığ sudan geçti ve üzerinde 'Dinle' kelimesi kazınmış parlak bir çakıl taşı buldu.

Mira göletin yanında sessizce oturdu ve dinledi. Sazlıklardaki rüzgârı, vıraklayan kurbağaları ve suyun şıptısını duydu. Sonra hafif bir mırıldanma duydu. Yakınlarda uçuşan bir yusufçuktan geliyordu. 'Bir ninni mi mırıldanıyorsun?' diye sordu Mira. Yusufçuk başını salladı ve mırıldandı: 'Kanatlarını dinlendir, kalbini dinlendir, tatlı düşler yakında gelir.'

Mira'nın artık üç kıtası vardı. Onları tüm kalbiyle kuğuya söyledi. Kuğunun parlıtısı biraz daha parladı ama gözleri kapalı kaldı. Mira hafif bir endişe hissetti. 'Belki bir kıta daha gerekir,' dedi. Nine Fern'in sözlerini hatırladı: 'Sabır önemlidir.' Bu yüzden aramaya devam etti.

Mira Nine Fern'e döndü ve ona çalıcı kuşlarını ve yusufçuğu anlattı. Nine Fern'in koyu gözleri parladı. 'Şarkıyı parça parça öğreniyorsun,' dedi. 'Büyükannemin söylediği son bir kıta hatırlıyorum.' Gözlerini kapattı ve söyledi: 'Ninni gerçek olduğunda, büyü uyanır ve düşler gerçek olur.' Mira ellerini çırpı.

Mira dört kıtanın hepsini ezberleyene kadar çalıştı. Gün batımında gölete yürüdü, kırmızı topuklu botları yapraklarda çıkırdıyordu. Kuğunun yanına diz çöktü ve kıta kıta usulca söyledi. Hava minik altın ışıklarla parıldamaya başladı. Kuğunun gümüş kirpikleri titredi. Mira'nın kalbi hızla çarptı.

Mira son kelimeyi söylediğinde kuğunun alnındaki altın hilal parladı. Kuğu gözlerini açtı—iki derin, bilge mavi göl. Uzun kıvrık boynunu kaldırdı ve Mira'ya baktı. Gümüş kurdeledeki minik çingirak mutlu bir tını çaldı. Etraflarında büyü parıldadı ve Mira sevinçle güldü.

Kuğu başını eğdi ve Mira'nın yanağına burnunu sürttü. 'Teşekkür ederim, sabırlı kız,' dedi yumuşak, müzikal bir sesle. 'Beni sevgi dolu kalbinle uyandırdın.' Mira kuğunun sıcak boynuna sarıldı. 'Uyandığın için çok mutluyum,' dedi. 'Benimle kalır mısın?' Kuğu başını salladı. 'Her zaman arkadaşın olacağım.'

O günden sonra kuğu Mira'yı her yerde takip etti. Birlikte fısıldayan ormanda yürüdüler ve gümüş kurdeleli çingirak her adımda çınladı. Nine Fern onları görünce gülümsedi. 'Görüyorsun,' dedi, 'sabır ve sevgi dolu bir kalp en derin uykuyu bile uyandırabilir.' Mira başını salladı, kehribar gözleri parlıyordu.

Mira sabrın her şeyden önemli olduğunu öğrendi. Her yeri aramış ve asla pes etmemişti, şimdi büyülü bir arkadaşı vardı. Kuğu yatmadan önce ona ninniği geri söyledi ve yumuşak parıltısı odasını doldurdu. Mira uykuya dalarken gülümsedi, bazı şeylerin beklemeye değer olduğunu biliyordu.